

(Lubomír Kotrha karikatúrája)

zalas kell hoz
ahelyett, hogy
a védhetetlen
Már csak arra
jön, mert egy
a Smart

Lázár és háromez

Lemondta a
gére tervezett
fácánvadászati
Miniszterelnök
miniszter – Pr
Prágától 40 k
látható Konop
cseh vadászma
idejen itt cserk
után Ferenc Fe
herceg is. A be
lenek, de exkluz
érkezését és tav
keznek trófeák
rapófogóval ke
lölük minden má
„Valóban egy
ezen a hétvégén
úrék, de levez
valószínűleg egy
sőbb érkeznek A
információ az
színűleg nem is
szezonzban. Enne
mondhatók. Bizá
zeljük a vendége
megállapodások

JEGYZET

Gyárszínház

SOÓKY GÁL LÁSZLÓ

Végre megértük a szocialista filozófiájú visszarendeződést a színházi életben is. A Közlönyben 103/2014-es

szám alatt megjelentetett törvény azzal jutalmazza a színházi és zenei világ művészeit, hogy nap mint nap szorongva, reszkető gyomorral járhatnak a munkahelyükre.

Három kategóriába sorolja az alkalmazottakat: 1. művészek, 2. művészeti dolgozók, 3. hivatalnokok és munkások. A művészek: a művészek.

A művészeti dolgozók: a karmesterek, rendezők, dramaturgok, díszlet- és jelmeztervezők.

Ami a legfontosabb: mind-egyiküknek bizonyítottan le kell dolgoznia heti 37,5 órát. A bizonyítási eljárás pedig úgy történik, hogy amikor bemennek – beiratkoznak, amikor kimennek – kiiratkoznak, egyszerű. A gyakorlat egy kicsit más: a színész kilencre bemegey a színházba, kettőig próbál, aztán hazamegy, tanul, aztán visszamegy és játszik, a portás pedig éberem figyel, csíkokat húz a nevek mellé és kellő pillanatban referál a direktornak: egy csík: szóbeli megrovás; két csík: fegyelmi eljárás; három csík: a csepűrágó

munkanélküli csepűrágóvá avanszál.

A vezető színészeknek nem jelent különösebb erőfeszítést a munkaórák beszerzése, hiszen a sok szöveg sok tanulást igényel; számukra csak a helyzet megalázó.

Az epizodisták sokkal nagyobb gondban vannak, hiszen kevés a házi feladat, kevés az óra. A mindenkori direktor így könnyűszerrel megszabadulhat az alkalmazott, de mindig csak apró szerepet játszó színésztől. Beugrásra kész, szédelő felvidéki magyar színészekkel Dunát lehet rekeszteni.

A művészeti dolgozók pedig hivatalnokokká válnak, a könyvtár, a más színházakkal való kapcsolat, az eszmecsere,

az új bemutatóra való ráhangolódás ezennel megszűnik. Fölvethetünk persze egy tipikus (vagy atipikus?) példát is. A Komáromi Jókai Színház hosszú ideje nem alkalmaz saját rendezőt, vélhetően azért, hogy a színháznak még csak véletlenül se alakulhasson ki a saját arculata. Alkalmaz viszont főrendezőt, aki történetesen egy másik színházban is főrendező, emellett játszik, s máshol is rendez. Lesz mit autóznia, hogy beszeresse a heti penzumot, vagy jönnek a csíkok. Félre a tréfát: ez a törvény sárba tiporja az alkotó emberek szellemi és lelki szabadságát, megfosztja őket attól, amiért élnek, a derűtől, a jótéktől. Iparosságra ítéli őket.